

2. *Priroda* je počela značiti isto što *narav*, najčešće u prvom osnovnom značenju, ali i u ostalima.

3. *Narav* je potisnuta s pozicije prvog značenja, upotrebljeno je rasterećena.

4. *Priroda* je pokušava istisnuti i u drugim značenjima, upotrebljeno se opterećuje. Tako nastaje semantička neravnopravnost.

5. U terminologiji je *priroda* jednoznačna. U svim se izvedenicama čuva osnovno značenje: *prirodopis* je samo opis prirode u značenju pod a. a *prirodnjak* samo čovjek koji se bavi prirodom u istom značenju. Likovni termin *mrtva priroda* potpuno je značenjski određen. Nije potrebno da ta ista riječ u općoj upotrebi bude dvoznačna odnosno troznačna i da ugrožava stariju *narav*.

Naš je zadatak da riječi upotrebljeno očuvamo, a to ćemo postići samo ako pomognemo da se one potpuno i definitivno značenjski izdiferenciraju. A to znači da za dva različita značenja upotrebljavamo i različite riječi; da govorimo o *ljepoti i snazi prirode*, o *odlasku u prirodu*, o *čuvanju prirode* kad mislimo na grčko *physis*, odnosno o *naravi pridjeva, naglaska, sukoba i o naravi ljudi* (sentimentalnoj, tvrdoj, melankoličnoj) kad mislimo na grčko charakter.

Eugenija Barić

O NEKIM SLAVONSKIM ETNICIMA I KTETICIMA

U vezi s pisanjem etnika i ktetika u književnom jeziku P. Skok kaže: »Treba osluškivati narodni govor da bi se stvorio ispravan ktetikum kao i ispravan etnikum, jer se ne da postaviti apsolutno pravilo za njihovu tvorbu.«¹ U Jezičnom savjetniku također piše: »Imena naselja i njihovih stanovnika i pridjevi izvedeni od tih imena u književnom se jeziku upotrebljavaju u onom obliku u kojem ih upotrebljavaju sami oni

¹ P. Skok: Pridjevske izvedenice od geografskih imena, Jezik II, str. 37.

o čijim se imenima radi.«² O naglasku etnika i ktetika u spomenutim člancima ništa se ne govori. Međutim, etnici i ktetici se u narodnom govoru dosta često tvore od skraćenih toponimskih osnova (Dervišaga: Deršančan, Deršanka, deršanački; Šumetliča: Šumetljan, Šumetljanka; Šumanović: Šumānka, Šumānski itd.) te nastaje pitanje da li će se u tom obliku upotrebljavati i u književnom jeziku. Mislim da u svakom takvom slučaju u književnom jeziku nećemo moći pisati etnik i ktetik u izvornom obliku, nego ćemo ih morati načinuti prema sustavu književnoga jezika, osvrnući se prema mogućnostima i na izvorni oblik. Mnoge etnike i ktetike iz područja starije akcentuacije (npr. Antinkinja, antinski, Jagupljenac, Bazjanka, Strizivonka, Šaptěnovčan, šaptěnovčki itd.) nećemo moći upotrebljavati s izvornim naglaskom, nego ćemo naglasak takvih etnika i ktetika morati prilagoditi akcentuaciji književnog jezika.

U našim rječnicima zabilježeni su etnici i ktetici samo od nekih većih naselja, ali niti etnici i ktetici češće nisu zabilježeni u onom »obliku u kojem ih upotrebljavaju sami oni o čijim se imenima radi.« U vezi s time predstoji velik posao oko bilježenja etnika i ktetika na terenu, da bismo mogli stvoriti »ispravan ktetikum kao i ispravan etnikum«. Ja ću ovdje zabilježiti književne i izvorne oblike oko 90 etnika i ktetika s područja Slavonije i južne Baranje. Svaki etnik i ktetik sam zabilježio prema izgovoru mještana dotičnog naselja. U okolnim naseljima pojedine etnike i ktetike vrlo često izgovaraju drukčije nego u samom naselju.

Etnici za muški rod najčešće se tvore u tom području s pomoću nastavka -jan(in) (68%), a rijede s pomoću nastavka -ac (28%) i -lija (3%).³ Etnici za ženski rod najčešće se tvore s pomoću nastavka -ka (95%), a mnogo rijede s pomoću nastavka

² S. Pavetić i dr., Jezični savjetnik s gramatikom, Zagreb, 1971, str. 20.

³ Etnike s turskim nastavkom -lija zabilježio sam u nekim selima Požeške kotline, gdje je za vrijeme turske vladavine bilo vrlo mnogo doseljenih muslimana, a i danas ima mnogo doseljenika iz Bosne.

-kinja (5%).⁴ Etnici za ženski rod tvore se od etnika za muški rod (53%) ili od topónimske osnove (47%). Ktetici se tvore s pomoću nastavka -ski. Ktetici se najčešće tvore od topónimske osnove (81%), a rijede od etnika za muški rod (19%).

Etnici za muški rod s nastavkom -jan(in) najčešće imaju kratkouzlagni (40%) i dugosilazni (36%) naglasak, a rijede kratkosilazni (21%) i dugosilazni (3%) naglasak. Ti etnici najčešće zadržavaju naglasak topónima od kojeg su izvedeni, ali neki etnici s ' izvode se i od topónima s ', a neki etnici s ' izvode se i od topónima s ' i ^.

Etnici za muški rod s nastavkom -ac najčešće imaju ' (70%), a mnogo rijede " (17%) i ^ (13%). Ti etnici najčešće zadržavaju naglasak topónima od koga su izvedeni, ali etnici s ' izvode se katkada i od topónima s nastavcima " i ^.

Etnici za muški rod s nastavkom -lija uviјek imaju kratkouzlagni naglasak.

Etnici za ženski rod s nastavkom -ka najčešće imaju ' (62%), a rijede " (17%), ' (14%) i ^ (4%). Ti etnici najčešće zadržavaju naglasak topónima, ali neki etnici s ' tvore se i od topónima s ostalim naglascima (etnici s ' tvore se i od topónima tipa Antin).

Etnici za ženski rod s nastavkom -kinja najčešće imaju ', a mnogo rijede ^ (taj naglasak imaju samo etnici izvedeni od topónima s ^). Ktetici najčešće imaju kratkouzlagni naglasak (63%), a rijede " (29%), ' (6%) i ^ (2%). Ktetici s kratkosilaznim, dugouzlagnim i dugosilaznim naglaskom zadržavaju naglasak topónima od koga su izvedeni, dok se ktetici s ' izvode najčešće od topónima s ', ali dosta često se izvode i od topónima s ostalim naglascima.

U članku će zabilježiti etnike i ktetike abecednim redom. Na prvom mjestu je topónim (s književnim naglaskom) od koga se izvode etnici i ktetici, zatim književni oblik etnika i ktetika, a u zagradi su zabilježeni etnici i ktetici u onom obliku kako ih

⁴ S pomoću nastavka -kinja najčešće se tvore etnici u južnoj Baranji.

izgovaraju mještani dotičnog naselja. Ovdje neću objašnjavati pojedine promjene naglasaka i kvantitete jer sam o tome govorio u svojim radovima o slavonskim i baranjskim govorima (Današnji slavonski govor, Klasifikacija slavonskih govora i dr.).

Äljmaš: Äljmašac (Äljmašac), Äljmaški-nja, äljmaškī (äljmaški).

Äntin: Antinčanin (Antinčan), Äntinkinja (Antinkinja), äntinskī (antinskī).⁵

Ašikövci: Ašikovčanac (Ašikovljánac), Ašikovčanka (Ašikovljánka), äšikovačkī (äšikovački).⁶

Bäčevac: Bäčevčanin (Bäčevljan), Bačevčanka (Bačevljánka), bäčevačkī (bäčevački).⁷

Bäčin Döl: Bäčindolac (Bäčindolac), Bäčindölda, (Bäčindolka), bäčindölskī (bäčindolski).

Bätina: Batínac (Batínac), Batínärkinja (Batinärkinja), bätinskī (batinskī).

Bätzje (sl. Gornje Bazje): Bätzjanin (Bätzjan), Bätzjánka (Bätzjánka), bätzjanskī (bätzjanskī).

Bélí Mänastir: Belomanastírac (Belomanastírac), Belomanástírka (Belomanástírka), belomanastírski (belomanastírski).

Béšinci: Bešinlija (Bešinlija), Béšinka (Béšinka), běšinačkī (běšinački).

Biškupci: Biškupčanac (Biškupčanac), Biškupčanka (Biškupčíjka), biskupačkī (bišku-pački).

Bratúlji: Bratúljevčanin (Bratúljevčan), Bratúljevka (Bratúljevka), brátúljskī (brá-túljski).

Brèstovac: Brèstovčanin (Brèstovlján)⁸, Brèstovčanka (Brèstovka), brèstovačkī (brè-stovački).

⁵ U velikom području Slavonije i južne Baranje upotrebljava se nastavak -jan mjesto nastavka -janin (analogija prema pluralnim oblicima). Budući da ni u jednoj našoj gramicatiji nije zabilježen taj nastavak za tvorbu etnika, ja će ga u ovom članku zamijeniti s nastavkom -janin.

⁶ Oblik Ašikovljánac nastao je od skraćene topónimske osnove.

⁷ Oblik Bačevlján nastao je od skraćene topónimske osnove.

⁸ Oblici Brèstovlján, Brèstovka nastali su od skraćene top. osnove.

Cérna: Ceránac (Ceránac), Céránka (Céránka), céránski (céránski).

Cérnik: Cérničanin (Cérničanin), Cérničanka (Cérničanka), cérnički (cérnički).

Cigleník: Cigléniciánin (Ciglénčan), Cigléniciánka (Ciglénčanka), cigleničkí (ciglénčki).⁹

Čaglin: Čaglinac (Čaglinac), Čaglinka (Čaglinka), čaglinskí (čaglinskí).

Češljákovač: Češljakóvčanin (Češljáklija), Češljakóvčanka (Češljákovka), češljákovačkí (češljákovački).

Črnkóvci: Črnkovčanin (Črnkovčan), Črnkovčanka (Črnkovčanka), črnkovačkí (črnkovački).

Dáljok (sl. Duboševica): Dáljočanin (Dáljočan), Dáljočkinja (Dáljočkinja), dáljočkí (dáljočki).

Dárda: Dárdanin (Dárdanin), Dárdánka, (Dárdánka), dárdánski (dárdanski).

Doljánci: Doljánčanin (Dołjánčan), Dóljánčanka (Dóljánka), doljánačkí (dóljanački).

Dônji Bögičevci: Bögičevčanin (Bökćevčan)¹⁰, Bögičevčanka (Bökćevčanka), bögičevačkí (bökćevački).

Dônji Mihóljac: Mióljčanin (Mióljčan), Mióljčanka (Mióljčanka), mióljačkí (mióljački).

Drága: Drážanin (Drážan), Drážánka (Drážánka), dráški (dráški).

Dragálić: Dragáličanin (Dragáličan), Dragáličanka (Dragáličanka), dragáličkí (dragálički).

Dřškōvci: Dřškovčanin (Dřškovljjan), Dřškovčanka (Dřškovljánka) dřškovačkí (dřškovački).

Dùboka: Dùbočanin (Dùbočan), Dùbočanka (Dùbočanka), dùbočkí (dùbočki).

Èminòvci: Èminovčanin (Èminovčan) Èminovčanka (Èminovčanka), èminovačkí (èminovački).

⁹ Etnici Cigleničan, Cigleničanka nastali su od Cigleničan gubljenjem samoglasnika i.

¹⁰ Etnik Bökćevčan (Bökćevčanka) nastao je od oblika Bogičevčan poslije gubitka glasa -i i disimilacije suglasnika č (Bogičevčan > Bogčevčan > Bokćevčan).

Giletinci: Giletinčánac (Gilečánac), Giletinčánka (Giletínka), giletinskí (giletski).

Golòbraci: Golòbrčanin (Golòbrčanin), Golòbrčánka (Golòbrčánka), golòbrdačkí (golòbrdački).

Gòrice: Gòričanin (Gòričan), Gòričánka (Gòričanka), góričkí (gòrički).

Gräbärje: Gräbarac (Gräbarac), Gräbärka (gräbärka), gräbaračkí (gräbarački).

Grádac (sl. Požeški Gradac): Gráčanin (Gráčan), Gráčánka (Gráčanka), grádačkí (grádački).

Grádina (sl. Stara Gradina): Grádinjanin (Grádinján), Grádinjánka (Grádinjánka), grádinskí (grádinski).¹¹

Gradište: Gradištánac (Gradištánac), Gradištánka (Gradištánka), gradištanskí (gradištanski).

Grájne: Grájanin (Grájan), Grájnánka (Grájnánka), grájnačkí (grájnački).

Hrnjevac: Hrnjevčánac (Hrnjevčánac), Hrnjevčánka (Hrnjevčka), hrnjevačkí (hrnjevački).

Jaguplijé: Jaguplijánac (Jaguplijánac), Jáguplijánka (Jáguplijánka), jáguplijanskí (jáguplijanski).

Jákšić: Jákšičanin (Jákšičan), Jákšičánka (Jákšičánka), jákšičkí (jákšički).

Káptol: Káptolčanin (Káptolčan), Káptolčánka (Káptolčanka), káptolskí (káptolski).

Komáròvci: Komáròvčanin (Komáròvčan), Komáròvčánka (Komáròvka), komárováčkí (komárovački).

Kováčevac: Kováčevčanin (Kováčevljjan), Kováčevčánka (Kováčevljánka), kováčevačkí (kováčevljanski).

Kúnòvci: Kúnòvčanin (Kúnòvčan), Kúnòvčánka (Kúnòvka), kúnovačkí (kúnovački).

Kütjevo: Kütjevac (Kütjevac), Kütjévkva (kütévkva), kütjevačkí (kütjevački).

Latínòvci: Látinovčanin (Látinovčanin), Látinovčánka (Látinòvka), látinovačkí (látinovački).

¹¹ Kod sastavljenih toponima kao Donji Bogičevci, Donji Miholjac, Požeški Gradac, Stara Gradina i sl. narod u izvođenju etnika ne upotrebljava prvi dio toponima, jer ti dijelovi nisu nastali u narodu.

Lipa (sl. Stara Lipa): Lipljanin (Lipljān), Lipljanka (Lipljānka), lipljanski (lipljanski).

Lûč: Lúčanin (Lúčan), Lúčkinja (Lúčki-nja), lúčki (lúčki).

Lukâč: Lukáčanin (Lukáčan), Lukáčanka (Lukáčanka), lukáčki (lukáčki).

Ljùpina: Ljùpinac, (Ljùpinac), Ljùpinka (Ljùpinka), ljùpinski (ljùpinski).

Mâšić: Mâšicánin (Mâšicân), Mâšicânska (Mâšicânska), mâšicki (mâšicki).

Medâri: Medárčanin (Medárčan), Mèdár-ka (Mèdárka), mèdarski (mèdarski).

Migalôvci: Migalovčanin (Migalovčan), Mi-galovčânska (Migalôvka), migalovački (miga-lovački).

Mitrovac: mítrovački (mitrovački).¹²

Nòvâ Grâdiška: Novogrâdiščanin (Novo-grâdiščan), Novogrâdiščânska (Novogrâdiš-čânska), novogrâdiški (novogrâdiški).

Oljasí: Oljašanin (Oljajčan), Oljašânska (Oljajčânska), oljaški (oljajački).¹³

Ópatovac: Ópatovčanin (Ópatovčan), Ópa-tovčânska (Ópatovčânska), ópatovački (ópa-tovački).

Órahovica: Órahovičanin (Órovčan), Óra-hovičânska (Órovčânska), òrahovički (òro-vâčki).

Ósijek: Ósječanin (Ósječanin), Ósječânska (Ósječânska), òsječki (òsječki).

Perénci: Perénčanin (Pêrenčan), Peréčânska (Pêrenčânska), perénački (pêrenački).

Pôdgörje: Pôdgorac (Pôdgorac), Pôdgörka (Pôdgorka), pôdgorskí (pôdgorski).

Pôdvŕško: Podvrščanin (Podvrščanac), Pôdvŕškinja (Pôdvŕškinja), pôdvŕški (pôd-vrški).

Poljânskâ: Poljânsčanin (Poljâncanin), Po-ljanšânska (Pôljančanka), pôljanščanskí (po-ljânski).

Potočâni: Potočanac (Potočanac), Potočânska (Potočânska), potočanskí (pôtočki).

¹² Na pitanje o nazivu stanovnika njihovih sela Mitrovčani su mi odgovorili »iz Mitrovca«.

¹³ Do oblika Oljajčan, Oljajčanka, olja-jački moglo je doći u vezi s imenicom oljaj (mad. olaj = ulje).

Pôžega (sl. Slavonska Požega): Pôžezanin (Pôžezan), Pôžezânska (Pôžezânska), pôžeški (pôžeški).

Prvča: Prvčanin (Prvčanin), Prvčânska (Prvčânska), prvčânski (prvčânski).

Râjsavac: Râjsavčanin (Râjsavčan), Râjsavčânska (Râjsavčânska), râjsavački (râjsa-vâčki).

Râmanovec: Râmanovčanin (Ramânlja), Râmanovčânska (Râmanôvka), râmanovački (râmanovački).

Söpje: Söpljanin (Söpljan), Söpljânska (So-pljânska), söpljanskí (söpljanski).

Stârâ Grâdiška: Gradiščânsac (Gradiščânsac), Gradiščânska (Gradiščânska), grâdiščânski (grâdiščanski).

Stražeman: Stražemânsac (Stražemânjac), Stražemânska (Strâžemânska), stražemânački (stražemanački).

Strizivôjna: Strizivôjnac (Strizivônjac), Strizivôjnska (Strizivônka).¹⁴

Suhopolje: Suhopôljač (Suhopôljač), Suhô-pôljačka (Suhopôljačka), suhôpôljski (suhopôljski).

Šâptinôvci: Šâptinovčanin (Šaptěnovčan), Šâptinovčânska (Šaptěnovčânska), šâptinovač-ki (šaptěnovački).

Šûmanôvci: Šûmanovčanin (Šûmanovčâns), Šûmanovčânska (Šûmânska), šûmanovački (šû-mânski).

Šumétlica: Šumétličanin (Šumétljjan), Šu-métličânska (Šumétljânska), šumétlički (šumé-tlički).

Tékic: Tékicánin (Tékicán), Tékicânska (Tékicânska), tékicíkí (tékicíki).

Tòminovac: Tòminovčanin (Tomînac), Tò-minovčânska (Tòmînska), tòminovački (tòmi-nački).¹⁵

¹⁴ Do oblika Strizivônjac došlo je meta-tezom suglasnika -j i -n, a do oblika Strizi-vôjnska došlo je ispadanjem suglasnika -j (ekonomija glasovnih promjena).

¹⁵ Oblici Drškovljjan, Drškovljanka, Gile-čanac, Gilečanka, giletski, Hrujevka, Kova-čevljjan, Kovačevljanka, Orovčan, Orovčânska, orovački, Poljanka, poljanski, Ramanlija, Ramanovka, Šumanka, šumanski, Šume-tljjan, Šumetljanka, Tomînac, Tomînska, to-minački nastali su od skraćenih toponimskih osnova.

Tóran: Toránčanin (Toránčan), Toránčanka (Toránčanka), toránačkí (toránački).

Torjánči: Torjánčanin (Torjánčan), Torjánčinka (Torjánčanka), torjánčkí (torjánčki).

Trapári: Trapárac (Trapárac), Trápárka (Trápárka), trápárskí (trápárski).

Tréštanovčenci: Tréštanovčanin (Tréštanovčan), Tréštanovčanka (Tréštanovčka), tréštanovačkí (tréštanovački).

Válpovo: Válpovčanin (Válpovčan), Válpovčanka (Válpovčanka), válpovačkí (válpovački).

Vělička: Věličanin (Věličanin), Věličanka (Věličanka), věličkí (věličkí).

Věnje: Vénjac (Vénjac), Vénjka (Vénjka), věnjskí (věnjski).

Vidovčenci: Vidovčanin (Vidovčanin), Vidovčanka (Vidovčanka), vídovačkí (vídovački).

Viròvitica: Viròvitičanin (Viròvitičan), Viròvitičanka (Viròvitičanka), viròvitičkí (viròvitički).

Zárlilac: Zárlilčanin (Zárlilčan), Zárlilčanka (Zárlilčanka), zárlilačkí (zárlilački).

Napomena: Etnike i ktetike sam bilježio prema kazivanju najstarijih stanovnika u pojedinim naseljima, jer je kod njih najbolje sačuvan osjećaj za starijinski govor. Mladi stanovnici će pod utjecajem knjiž. jezika izgovarati neke etnike i ktetike na drugi način.

Stjepan Sekereš

O JEDNOJ NEUTEMELJENOJ TVRDNJI

U svojoj napomeni ispod Težakova članka u posljednjem broju Jezika Uredništvo je istaklo kako je polemika koja je vodena na stranama toga časopisa time završena.

No u Težakovu članku ima i neutemeljenu tvrdnju koje mi kao stručnjaku nanose znatnu štetu. Neka mi, dakle, bude dopušteno da upozorm bar na jednu takvu očigledno neutemeljenu tvrdnju.

Odmah u drugoj rečenici svoga članka Težak, između ostaloga, kaže da Alerić (u trećem broju Jezika) navodi »i literaturu za koju skromno primjećuje da mu je poznata tek po naslovu«. U kontekstu u kojem su izrečene, te se riječi mogu tumačiti i tako kao da mi je stručna literatura općenito slabu poznata.

Iako sam bio čvrsto uvjeren u to da u mom članku u trećem, a ni u mom članku u prvom broju Jezika nije bilo ničega što bi Težaka moglo potaknuti da izrekne te riječi, ipak sam ponovno pročitao oba svoja članka. Stoga moram odrešito reći da ta Težakova tvrdnja nije istinita.*

Danihel Alerić

* Zabuna je nastala tako što su se ispod početka Alerićeve članka našle dvije bilješke: 36. prethodnoga članka i 1. Alerićeve, a S. T. nije zapazio razliku u brojevima.

Ur.